

Artikel 23

Tvangsbøder

(1) Kommissionen kan over for virksomheder og virksomhedssammenslutninger ved beslutning fastsætte tvangsbøder på fra halvtreds til ettusinde regneenheder for hver dag, der går udover det i beslutningen fastsatte tidspunkt, for at tilskynde dem til:

- a) at undlade en overtrædelse af artikel 2 eller artikel 8, hvis ophør den har anordnet i en beslutning i henhold til artikel 11, eller efterkomme en forpligtelse i henhold til artikel 4, stk. (2),
- b) at undlade en i henhold til artikel 13, stk. (3), forbudt handling,
- c) at give en oplysning fuldstændigt og rigtigt, som den har krævet i en beslutning i henhold til artikel 19, stk. (5),
- d) at underkaste sig en efterprøvning, som den har anordnet i en beslutning i henhold til artikel 21, stk. (3).

(2) Har virksomhederne eller virksomhedssammenslutningerne efterkommet den forpligtelse, til hvis opfyldelse tvangsbøden var blevet fastsat, kan Kommissionen fastsætte tvangsbødens endelige størrelse til et beløb, der ligger under det beløb, der ville fremkomme efter den oprindelige beslutning.

(3) Artikel 16, stk. (3)–(6), og artikel 17 skal anvendes.

Artikel 24

Efterprøvning ved Domstolen

Ved klager over Kommissionens beslutninger, hvori en bøde eller en tvangsbøde er fastsat, har Domstolen beføjelse til uindskrænket efterprøvning af beslutningen i traktatens artikel 172's forstand; den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den fastsatte bøde eller tvangsbøde.

Artikel 25

Regneenhed

For anvendelsen af artikel 22–24 gælder den for opstillingen af Fællesskabets budget i henhold til traktatens artikel 207 og 209 fastsatte regneenhed.

Artikel 26

Indhentning af udtalelser fra implicerede og trediemænd

(1) Inden beslutninger i henhold til artikel 11, artikel 12, stk. (3), pkt. 2, og stk. (4), artikel 13, stk. (3), og artikel 14, stk. (2) og (3), samt artikel 22 og 23 giver Kommissionen vedkommende virksomheder og virksomhedssammenslutninger lejlighed til at udtale sig til de af Kommissionen under overvejelse tagne klagepunkter.

(2) For så vidt som Kommissionen eller medlemsstaternes kompetente myndigheder finder det nødvendigt, kan de også indhente udtalelser fra andre fysiske eller juridiske personer. Anmoder fysiske eller juridiske personer om at måtte udtale sig, skal denne anmodning imødekommes, hvis de sandsynliggør en tilstrækkelig interesse.

(3) Vil Kommissionen udstede en beslutning i henhold til artikel 5 eller 6, offentliggør den det væsentlige indhold af de pågældende aftaler, vedtagelser eller den samordnede praksis med opfordring til alle implicerede trediemænd om at meddele Kommissionen deres bemærkninger inden for en frist, der skal fastsættes af den til mindst en måned. Offentliggørelsen skal tage hensyn til virksomhedernes berettigede interesser i bevarelsen af deres forretningshemmeligheder.

Artikel 27

Erhvervshemmelighed

(1) Den ved anvendelsen af artiklerne 18, 19, 20 og 21 opnåede viden må kun udnyttes til det med oplysningen eller efterprøvningen forfulgte formål.

(2) Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder såvel som deres embedsmand og øvrige funktionærer er forpligtet til ikke at videregive den viden, de har erhvervet ved anvendelsen af nærværende forordning, og som ifølge sit væsen falder ind under erhvervshemmeligheder; artiklerne 26 og 28 forbliver uændrede.

(3) Forskrifterne i stk. (1) og (2) er ikke til hinder for offentliggørelsen af oversigter eller resuméer, som ikke indeholder oplysninger om enkelte virksomheder eller virksomhedssammenslutninger.